

(1888)

Per la vrema.



Si fos ara!

Be'n recordas per la vrema,  
quina tarda vam passar?  
Lays al fart que 'l sol no vema  
a la vinya vam anar.

Tots los ceps vam regirar  
per entendre un sol veim.

Si fos ara!

Pero din la feva mare  
que tots sols no vol qui exim.

Lo l' veim fe tostènia,  
hi anavam jicant tots dos,  
y al se' al últim gra, volha  
cad' un que de l' altre fós.  
Mes, enllintne tu un de vos,  
claret, vam seguir jicant.

Si fós ara ...  
tindrè por que la nit encara  
nos atravesés passejant.

De veims, si vam wencarne,  
que may feyam comptes nets!  
De rases, si vam passarne,  
caminant per tots indrets!

Al cap de vall, dos granets  
van queda' y venia just.

Si fós ara!  
Disputant ab tu, ... qui 'm para  
en disputa de tan gust!

En 'l veim, per allargarho,  
me vas pendre de la mà,  
y quan jo no vats notarho,  
un gra à terra vas llessà'.

Tornava à quedà' un tot gra  
y tornava à haver-mhi un feix.

Si jo' ara...

per la feva bona cara,  
tornaria à fe' 'l mateix!

Als fem llavis vats joràrtel  
perquè 'l mitxpartisses tu,  
y ab los meus vingui à buscartel  
per' quedarse 'l sèn cad' hi...

Lo gra... no jón de ningú,  
un pató 'ns varem partir...

Si jós ara!

En Uoch d' un pató... Ay, mare  
de Deu! No t' ho goro à dir!

No li agrar al Yurat ni pot estar a un del  
accésits (y no més) de la poesia festiva?

*[Faint, illegible handwritten text]*

*[Faint, illegible handwritten text]*